

In memoriam

Ing. JOSIP IVANČIĆ

Dana 20. siječnja 1968. umro je naš prvi i najveći graditelj ribnjaka u dubokoj starosti, u 91. godini života.

Zbog njegovih zasluga za naše ribnjačarstvo potrebno je današnju puno mlađu generaciju ribarskih radnika podsjetiti na njegovo djelo i oživiti mu trajnu uspomenu.

Ing Josip Ivančić rodio se u Lužnici kraj Zagreba 1. IV 1877. Gimnaziju i tehnički fakultet polazio je u Budimpešti, gdje je 1902. godine diplomirao kao građevni inženjer.

Odmah je bio primljen u službu kod mađarskog ministarstva u Budimpešti. Gradnja ribnjaka je u Mađarskoj starijeg datuma i on se tamo upoznao s njihovom problematikom, te se brzo prihvatio gradnje ribnjaka u Hrvatskoj i Slavoniji. Godine 1908. prelazi u službu hrvatske zemaljske vlade u Zagrebu da nastavi započete radove.

Poslije prvoga svjetskog rata djeluje kao nastavnik za uređenje ribnjaka i ribarstvo na Tehničkom fakultetu u Zagrebu i predaje preko deset godina, u razdoblju oko 1925. — 1935. godine.

Osim ribnjacima bavi se u svom životu i drugim inženjerskim radovima iz područja projektiranja, kao i građenja vodogradnji i ostale građevne djelatnosti. On je prvi izradio projekat vinodolske hidroelektrane, što je bila posljedica njegovih zanimanja i proučavanja geologije Krša. Radio je i na projektiranju i izvedbi mnogih vodovoda. Isticao se također kao jedan od naših prvih i najstarijih specijalista za armirani beton.

U publikaciji »Naši ribarski problemi«, koju je izdao Zagrebački Zbor 1935. o ribarskim konferencijama prigodom ribarskog sajma, nalazimo jedan njegov referat i iz njega citiramo slijedeće:

»Već početkom ovog stoljeća bio sam u zvaničnom položaju da osnivam i gradim niz takovih rib-

njaka. Slobodan sam spomenuti po meni osnovana i izgrađena ribogojstva kronološkim redom: God.

1903—1918. Končanica, sa 1200 kat. jutara,
1904—1905. Jastrebarsko, sa 130 kat. jutara,
1905—1918. Našice, sa 1400 kat. jutara,
1906—1918. Crna Mlaka kod Zdenčine, sa 1200 kat. jutara,

1908—1916. Grudnjak kod Orahovice, sa 900 kat. jutara,

1908—1913. Poljana kod Lipika, sa 1600 kat. jut.,
1910—1912. Razbojište kod Virovitice, sa 180 kat. jutara.,

1917—1919. Pisarovina, sa 230 kat. jutara, a konačno u Slav. Brodu god. 1930. podignuto je naše tehničko najsavršenije ribogojstvo, sa 300 kat. jutara površine«.

To je, dakle, ukratko životno djelo Ing Josipa Ivančića u području gradnje ribnjaka. Njihova ukupna površina je oko 7140 kat. jutara, odnosno oko 4100 hektara!

Nikom drugomu do danas nije bilo dano da ni približno toliko ribnjaka projektira i sagradi.

Još kao đak je mnogo i stalno učio, studirao i istraživao, što je nastavio i kasnije kao inženjer, za čitavog života. Njegovo interesiranje pobuđivale su tehničke i prirodne znanosti, a osobito geologija. Zato su njegovi radovi bili uvijek solidno i kvalitetno prostudirani, projektirani i organizirani, te mi još i danas vidimo u njegovim ribnjacima suvremene i funkcionalne objekte.

Njegovoj memoriji, izdržljivosti i vedrom temperamentu nije bilo premca, te se to ne zaboravlja. Nije samo količina i kvaliteta izvršenog rada ono, što nas impresionira. Treba istaći da je on već u svojim mladim inženjerskim godinama davao zrele radove. Tehnička strana njegove gradnje ribnjaka bila je potpuno povezana i usklađena s tadanjom tehnologijom ribnjaka, s kojom se on saživio. Ujedno su se svi ti radovi uklapali u ekonomiku investicija, što nije mala zasluga, jer je to omogućilo njihovu realizaciju.

Ugled što ga je uživao kao graditelj ribnjaka, pribavio mu je 1911. godine poziv tadašnje vlade Srbije, te je obišao veliki dio zemlje i nakon mjesec dana intenzivnog istraživanja, jedva se pronašlo 70 ha za ribnjak, i to na državnom imanju Dobričevu kod Cuprije... Izradio je i projekt ribnjaka, ali ipak nije došlo do realizacije.

U 1939. godini bio je određen da ode u Palestinu, na poziv tamošnje vlade, da prouči ribarske prilike i nađe zgodno mjesto za gradnju ribnjaka, te je izradio projekt za ribnjak u dolini rječice Assi, koja ima konstantno izdašan izvor vode. Taj je rib-

njak sagrađen, te je i danas jedan od najuglednijih izraelskih ribnjaka.

Kako je spomenuto, on je bio fakultetski predavač i nastavnik ribarstva kroz duži niz godina. Njegova predavanja su se isticala jasnoćom i živim opisivanjem. On je svoju praksu uz pomoć visoke tehničke kulture pretvorio u originalan sistem iz života za život i time dao naučni značaj svojem predmetu.

Na žalost to se razdoblje suočilo sa svjetskom privrednom krizom, koja je nastala i dugo potrajala usred mirnodobskog razdoblja između dva rata. Zato se mogao rijetko koji mladi inženjer zaposliti na gradnji ribnjaka, te iskoristiti naučena znanja.

Svoje stručne radove i iskustva publicirao je najprije u mađarskim i kasnije u jugoslavenskim stručnim publikacijama, koje također svjedoče o visokom stručnom nivou njegova rada.

Posljednjih preko 20 godina života bio je gotovo potpuno oslijepio i tako još više odvojen od života i rada na ribnjacima, nego što bi to bio samo zbog svoje visoke starosti.

Uzor čovjeka, radnika i stručnjaka Ing Josipa Ivančića neka ostane trajno u uspomeni među mladim generacijama ribarskih i tehničkih stručnjaka, kao što živi i daje korisne plodove njegovo životno djelo!

Ing J. B.